

การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
A Study of Motivation on English Language Learning of Students from the
Elementary Education Program, Faculty of Education,
Kamphaeng Phet Rajabhat University

สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล¹ และ ศิริโสภา แสนบุญเวช²
Sudkanung Naruponjirakul¹ and Sirisopa Sanboonvej²

¹ หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจ (นานาชาติ) คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

² โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับแรงจูงใจและประเภทของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และ (2) สำรวจสภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำนวน 225 คน ที่ตอบแบบสอบถามตามความสมัครใจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ผลโดยใช้ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง (2) แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษประเภทแรงจูงใจเชิงเครื่องมือสูงกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการ แต่ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจทั้งสองประเภทยังอยู่ในระดับสูง และ (3) นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นปัญหามากที่สุด ตามด้วยทักษะการฟัง และทักษะการพูด และนักศึกษาไม่ชอบการเรียนการสอนที่เน้นการท่องจำและการเรียกตอบเป็นรายบุคคล

คำสำคัญ: แรงจูงใจ / การเรียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The objectives of the research were to (1) investigate the motivation level and examine the types of motivation on English language learning of students from the Elementary Education Program, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University; and (2) survey the problems in English language learning of students from the Elementary Education Program, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University. The samples in this research were 225 undergraduate students majoring in the Elementary Education, Faculty of Education, Kamphaeng Phet Rajabhat University who filled out the questionnaire voluntarily. The research instrument was the motivation on English language learning questionnaire. The data were analyzed using percentage, frequency, mean, and standard deviation. The findings revealed that (1) the motivation

level on English language learning was high; (2) the instrumental motivation was higher than the integrative motivation but both types of motivation was at the high level; and (3) the majority of students thought grammar was the main problem in language learning followed by listening skills and speaking skills, and students did not enjoy rote learning and call-and-response techniques.

Keywords: Motivation / English language learning

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกปัจจุบันที่มีทักษะและอาชีพใหม่ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา รอบตัวเรามีการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) และระบบอัตโนมัติ (Automation) เพิ่มขึ้น ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือในการเสาะแสวงหาความรู้ สืบค้นข้อมูล เป็นภาษาสากลที่ใช้ในการทำงานในยุคโลกาภิวัตน์และการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ประเทศไทยพยายามส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกมิติ เช่น แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) การสอนแบบบูรณาการการเรียนรู้ทางภาษา (The Whole Language Approach) ซึ่งแนวทางเหล่านี้มีมากกว่า 2 ทศวรรษแล้ว แต่ก็ยังไม่เห็นความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังจะเห็นได้จากดัชนีการวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (The EF English Proficiency Index, 2018) ในปีพ.ศ. 2561 ที่ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 64 จากการจัดอันดับทั้งหมด 88 ประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 48.54 จัดอยู่ในระดับกลุ่มความสามารถต่ำ (Low proficiency) ซึ่งเป็นอันดับรั้งท้ายของประเทศในทวีปเอเชีย โดยประเทศไทยอยู่ในระนาบเดียวกับประเทศเมียนมาร์ และกัมพูชา

สำหรับนักศึกษาที่เข้ามาเรียนในโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จากข้อมูลพบว่า ถึงแม้ว่านักศึกษาจะจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.00 แต่ผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษจะต่ำกว่ารายวิชาอื่นๆ เมื่อเข้าสู่กระบวนการจัดการเรียนการสอนในชั้นปีที่ 1 นักศึกษาจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เกรดเฉลี่ยในภาพรวมจะอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเข้าสู่ชั้นปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 4 นักศึกษาเริ่มเรียนวิชาเอกเพิ่มมากขึ้น รายวิชาเอกด้านภาษาอังกฤษที่นักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษาต้องเรียน ได้แก่ ภาษาศาสตร์สำหรับครูประถมศึกษา การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมศึกษา ไวยากรณ์สำหรับครูประถมศึกษา และภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมศึกษา ซึ่งปัญหาที่พบในการสอนรายวิชาเหล่านี้มีหลายประการ อาทิ นักศึกษาออกเสียงคำศัพท์และประโยคผิด ไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว พื้นฐานความรู้ด้านไวยากรณ์ในระดับมัธยมศึกษาไม่แตกฉาน มีวงคำศัพท์ระดับอุดมศึกษาน้อยทำให้เกิดปัญหาทั้งด้านการอ่านและการเขียน จากการสัมภาษณ์นักศึกษามีระดับคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานพบว่า นักศึกษามีประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษในด้านลบจึงทำให้ไม่ชอบรายวิชาภาษาอังกฤษ เช่น ครูในระดับประถมศึกษาดูมากจนนักศึกษากลัว ในบางกรณี ในขณะที่เรียนระดับประถมศึกษาไม่มีครูสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษช้ากว่าปกติ และจากการสัมภาษณ์นักศึกษามีผลการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีพบว่า นักศึกษามีประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษที่ดี ทำให้ชอบวิชาภาษาอังกฤษและส่งผลให้มีผลการเรียนที่ดีตามมา

จากการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทยในส่วนของที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้สอนนั้นพบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มักใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม คือการที่ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง และใช้วิธีบรรยายเป็น

หลักในการสอน ในระหว่างการสอนผู้สอนไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ผู้สอนบางส่วนยังขาดความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ขาดความเข้าใจในการพัฒนาวิธีการสอน การทำแผนการสอน การผลิตและเลือกใช้สื่อ และการประเมินที่เหมาะสมกับผู้เรียน และยังมีผู้สอนบางส่วนที่ขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอีกด้วย นอกจากนี้ผู้สอนยังขาดการสนับสนุนให้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงยังคงเป็นลักษณะเดิม ไม่มีการปรับปรุงหรือบูรณาการให้ทันสมัย กิจกรรมที่ให้นักศึกษาปฏิบัติเป็นกิจกรรมที่เน้นการเรียนเนื้อหาและท่องจำ เน้นการฝึกทำกิจกรรมย่อย ๆ ในเชิงรูปภาพ (form) เน้นการสอนเพื่อสอบมากกว่าการนำไปใช้เพื่อการสื่อสาร (communication) ให้นักศึกษาไปใช้ต่อไม่ได้เมื่อต้องประกอบอาชีพ ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งด้านผู้สอน คือปัญหาที่เกิดจากผู้สอนเจ้าของภาษา ซึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษาในสถานศึกษาแต่ละแห่ง ยิ่งไปกว่านั้น เจ้าของภาษาส่วนหนึ่งยังมีปัญหาด้านคุณสมบัติที่เหมาะสม ทั้งด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ความเข้าใจในทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และความประพฤติส่วนตัว ทำให้นักศึกษาขาดโอกาสและต้นแบบที่ดีในการฝึกฝนใช้ภาษากับเจ้าของภาษา (สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล, 2560)

การเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ ซึ่งปัจจัยที่สำคัญเป็นลำดับต้นๆ ได้แก่ แรงจูงใจ (Motivation) Gardner (1985) ระบุว่า แรงจูงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ แรงจูงใจประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 อย่าง ได้แก่ เป้าหมาย (Goal) ความพยายาม (Effortful behavior) ความปรารถนาที่จะบรรลุเป้าหมาย (A desire to attain the goal) และเจตคติ (Attitude) ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจสูงจะมีเป้าหมายในการเรียนภาษาต่างประเทศ ชัดเจน มีความพยายามฟันฝ่าอุปสรรค มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะบรรลุเป้าหมายหรือได้ผลการเรียนที่ดีกว่าเดิม และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ ดังนั้น แรงจูงใจจึงเป็นปัจจัยหลักประการหนึ่งในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองให้ประสบผลสำเร็จ Gardner (1985) ยังให้นิยามของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาเกิดจากเป้าหมายในการเรียนผนวกกับความปรารถนาในการบรรลุเป้าหมายนั้น ในการจะวัดแรงจูงใจสามารถพิจารณาได้จากแรงจูงใจสองประเภท ได้แก่ แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) และแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental motivation)

แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) หมายถึง ความปรารถนาที่จะสามารถร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนเจ้าของภาษา ต้องการอยู่ร่วมกับเจ้าของภาษา สนใจศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของเจ้าของภาษา และมีเจตคติที่ดีต่อประเทศเจ้าของภาษา ส่วนแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental motivation) หมายถึง ความปรารถนาและความมุ่งมั่นในการเรียนหรือการได้มาของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ในการสอบ เพื่อการทำงาน เพื่อเพิ่มรายได้ และเพื่อการเป็นที่ยอมรับของสังคม งานวิจัยหลายชิ้นระบุว่า แรงจูงใจเชิงบูรณาการจะส่งผลให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศประสบความสำเร็จได้มากกว่าแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ เพราะผู้เรียนที่มีแรงจูงใจเชิงบูรณาการสูงจะขยันและเรียนรู้ได้เร็วกว่า มีความอดทน มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง และเห็นความสำคัญของการใช้ภาษา (Dörnyei & Clement, 2001; Gardner & Lambert, 1972; Hernandez, 2008; Yu & Downing, 2012) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยหลายชิ้นก็แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจเชิงเครื่องมือกับความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง (Assavanadda & Tangkiengsirisin, 2018; Choomthong & Chaichompoo, 2015; Kitjaroonchai & Kitjaroonchai, 2012; Nuchnoi, 2008; Oranpattanachai, 2013) ดังนั้น จึงยังไม่สามารถชี้ชัดได้ว่าแรงจูงใจประเภทใดสำคัญกว่ากัน แต่สามารถสรุปได้ว่าแรงจูงใจทั้งสองประเภทมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

แรงจูงใจเชิงเครื่องมือและแรงจูงใจเชิงบูรณาการไม่ได้อยู่ตรงข้ามกัน แต่มีความสำคัญและส่งเสริมซึ่งกันและกันในการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ (Dörnyei, 2001)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูอยู่น้อยมาก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักศึกษาครูมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ในระดับที่น่าพอใจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจและประเภทของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
2. เพื่อสำรวจสภาพปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ทุกชั้นปีที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 259 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ทุกชั้นปี ที่ตอบแบบสอบถามตามความสมัครใจ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 86.87

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยดัดแปลงมาจาก The Attitude/Motivation Test Battery (AMTB) ของ Gardner (2004) แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านเพศ ชั้นปีที่เรียน และผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านมาแล้วสุด

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ มีจำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ จำนวน 10 ข้อ และข้อคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจเชิงบูรณาการ จำนวน 10 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ระดับ 1) ไม่เห็นด้วย (ระดับ 2) ปานกลาง (ระดับ 3) เห็นด้วย (ระดับ 4) และเห็นด้วยมากที่สุด (ระดับ 5)

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหา และปัญหาการเรียนการสอนที่นักศึกษาเคยประสบมา

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษฉบับนี้มีผลการประเมินคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อ

คำถามและวัตถุประสงค์ทุกข้อเท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นโดยการทดสอบสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's alpha coefficients) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบในช่วงเดือนกันยายน พ.ศ. 2562 โดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 15 นาที จากนั้นผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามเพื่อนำมาวิเคราะห์ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ผลทางสถิติ โดยใช้ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลในตอนต้นที่ 2 ของแบบสอบถาม มีดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2560)

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	สูงที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	สูง
คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	ต่ำ
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์	ต่ำที่สุด

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 225)

		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	23	10.20
	หญิง	202	89.80

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 225) (ต่อ)

		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่เรียน	ชั้นปีที่ 1	38	16.90
	ชั้นปีที่ 2	36	16.00
	ชั้นปีที่ 3	45	20.00
	ชั้นปีที่ 4	52	23.10
	ชั้นปีที่ 5	54	24.00
ผลการเรียน ภาษาอังกฤษล่าสุด	A	38	16.90
	B+	37	16.40
	B	57	25.30
	C+	63	28.00

C	21	9.30
D+	5	2.20
D	4	1.80
E	0	0.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20 และเพศหญิงจำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 89.80 ผู้ตอบแบบสอบถามมาจากนักศึกษาทุกชั้นปี โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 5 ตอบแบบสอบถามเป็นจำนวนมากที่สุด และเมื่อพิจารณาผลการเรียนภาษาอังกฤษล่าสุดพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (C+) ถึงระดับเก่ง (A)

ตารางที่ 2 ระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
1. ฉันเรียนภาษาอังกฤษเพราะฉันต้องการเรียนจบระดับปริญญาตรี	3.61	0.99	สูง
2. ฉันเรียนภาษาอังกฤษเพราะภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร	4.41	0.76	สูง
3. การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะทำให้ฉันได้รู้จักเพื่อนต่างชาติที่มาจากทั่วโลก	3.69	0.95	สูง
4. การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะทำให้ฉันเข้าใจวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของเจ้าของภาษา	3.61	0.94	สูง
5. การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะฉันต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานในอนาคต	4.49	0.70	สูง
6. การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะทำให้ฉันเป็นคนมีความรู้และมีการศึกษาสูง	4.14	0.78	สูง
7. การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะทำให้ฉันสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้อย่างง่ายดาย	4.25	0.79	สูง
8. การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันได้งานดีและมีเงินเดือนสูง	4.08	0.84	สูง
9. การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะทำให้ฉันสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มคนต่างวัฒนธรรมได้	4.04	0.79	สูง
10. ฉันเรียนภาษาอังกฤษเพราะฉันต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายและต้องสอบให้ผ่าน	3.16	0.98	ปานกลาง

ตารางที่ 2 ระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร (ต่อ)

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
11. การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะฉันอยากเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับโลกให้มากขึ้น	3.87	0.81	สูง
12. การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะจะทำให้คนอื่นเคารพและยอมรับฉันมากขึ้นที่สามารถใช้ภาษาต่างประเทศได้	3.40	0.98	ปานกลาง
13. การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะทำให้ฉันเป็นคนเปิดใจกว้างและเข้ากับคนง่ายเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา	3.64	0.81	สูง
14. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ฉันได้พบปะพูดคุยกับคนได้หลากหลายขึ้น	3.87	0.87	สูง
15. การเรียนภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันสามารถค้นคว้าข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษได้จากอินเทอร์เน็ต	4.02	0.79	สูง
16. การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะฉันต้องใช้ภาษาอังกฤษเมื่อไปศึกษาต่อ	4.24	0.84	สูง
17. การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะทำให้ฉันเข้าใจและซาบซึ้งในศิลปะและวรรณกรรมภาษาอังกฤษ	3.45	0.81	ปานกลาง
18. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ฉันอยากเลียนแบบพฤติกรรมเจ้าของภาษา เช่น สำเนียง น้ำเสียง การใช้ถ้อยคำต่างๆ	3.67	0.87	สูง
19. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ฉันดูภาพยนตร์และฟังเพลงภาษาต่างประเทศได้เข้าใจมากขึ้น	3.91	0.89	สูง
20. การเรียนภาษาอังกฤษช่วยฉันได้เวลาต้องเดินทางไปต่างประเทศ	4.17	0.89	สูง
ภาพรวม	3.89	0.93	สูง

ตารางที่ 2 แสดงว่าระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.89$, $SD = 0.93$) โดยข้อความที่แสดงถึงระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรกได้แก่ ข้อ 5 การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะฉันต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานในอนาคต ($\bar{X} = 4.49$, $SD = 0.70$) ข้อ 2 ฉันเรียนภาษาอังกฤษเพราะภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.41$, $SD = 0.76$) และข้อ 7 การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะทำให้ฉันสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้อย่างง่ายดาย ($\bar{X} = 4.25$, $SD = 0.79$)

ส่วนข้อความที่แสดงระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3 ลำดับท้ายได้แก่ ข้อ 17 การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะทำให้ฉันเข้าใจและซาบซึ้งในศิลปะและวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.45$, $SD = 0.81$) ข้อ 12 การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะจะทำให้คนอื่นเคารพและยอมรับฉันมากขึ้นที่สามารถใช้ภาษาต่างประเทศได้ ($\bar{X} = 3.40$, $SD = 0.98$) และข้อ 10 ฉันเรียนภาษาอังกฤษเพราะฉันต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายและต้องสอบให้ผ่าน ($\bar{X} = 3.16$, $SD = 0.98$)

ตารางที่ 3 ระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำแนกตามประเภทของแรงจูงใจ

ประเภทของแรงจูงใจ	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental motivation) (ข้อ 1, 2, 5, 6, 8, 10, 12, 15, 16, 20)	3.97	0.96	สูง
แรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) (ข้อ 3, 4, 7, 9, 11, 13, 14, 17, 18, 19)	3.80	0.88	สูง

เมื่อจำแนกประเภทของแรงจูงใจแล้วพบว่า ระดับค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษประเภทแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental motivation) อยู่ที่ 3.97 ซึ่งสูงกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 แต่ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจทั้งสองประเภทยังอยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 4 ระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำแนกตามชั้นปีที่เรียน

ชั้นปีที่เรียน	ประเภทของแรงจูงใจ					
	แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ			แรงจูงใจเชิงบูรณาการ		
	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	SD	แปลผล
ชั้นปีที่ 1	3.91	0.98	สูง	3.80	0.88	สูง
ชั้นปีที่ 2	3.91	0.87	สูง	3.63	0.81	สูง
ชั้นปีที่ 3	4.02	0.95	สูง	3.96	0.86	สูง
ชั้นปีที่ 4	4.07	0.89	สูง	3.81	0.87	สูง
ชั้นปีที่ 5	3.93	0.99	สูง	3.77	0.91	สูง

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ทุกชั้นปี มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งประเภทแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ และแรงจูงใจเชิงบูรณาการอยู่ในระดับสูง โดยค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจเชิงเครื่องมือจะสูงกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการทุกชั้นปีเช่นกัน

ตารางที่ 5 ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาของนักศึกษา (n = 225)

ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คำศัพท์	24	10.70
ไวยากรณ์	110	48.90
การฟัง	30	13.30
การอ่าน	9	4.00
การพูด	28	12.40
การเขียน	24	10.70

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านใดที่คิดว่าเป็นปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.90 ตอบว่าไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ตามด้วย

ทักษะการฟัง (ร้อยละ 13.30) ทักษะการพูด (ร้อยละ 12.40) คำศัพท์ (ร้อยละ 10.70) ทักษะการเขียน (ร้อยละ 10.70) และทักษะการอ่าน (ร้อยละ 4.00) เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 6 ลักษณะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาคิดว่าเป็นปัญหาสูงสุด 10 ลำดับแรก

ความคิดเห็น	ความถี่
1. อาจารย์สอนโดยเน้นการท่องจำ เพื่อการตอบคำถามและการสอบ	36
2. นักศึกษานั่งฟังบรรยายเพียงอย่างเดียว ไม่มีกิจกรรม	27
3. อาจารย์ไม่ใส่ใจนักศึกษา ไม่อธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจ หรือสนใจ นักศึกษาบางกลุ่มเท่านั้น	21
4. อาจารย์สอนแบบกตัตัน สร้างบรรยากาศการเรียนแบบเคร่งเครียด กดดันนักศึกษา	18
5. อาจารย์สอนเน้นกฎไวยากรณ์ เน้นทฤษฎีและความถูกต้องของภาษา	16
6. นักศึกษาตอบคำถามเป็นรายบุคคล เมื่อผิดหรือทำไม่ได้จะรู้สึกอายและไม่อยากเข้าเรียนอีก	10
7. อาจารย์สอนตามเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือเท่านั้น	7
8. อาจารย์ให้พูดภาษาอังกฤษตลอดทั้งชั่วโมงเรียน พูดสำเนียงให้ถูกต้อง	4
9. เรียนทำแบบฝึกหัดจากข้อสอบ เรียนแล้วสอบต่อทันที	3
10. อาจารย์ให้อ่านแล้วแปล ไม่ได้เรียนรู้อะไร	3

ตารางที่ 6 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่นักศึกษามองว่าเป็นปัญหา และอุปสรรค นักศึกษาจำนวน 36 คนไม่ชอบการเรียนการสอนที่เน้นการท่องจำ และการเรียกตอบเป็นรายบุคคล นักศึกษาจำนวน 27 คนไม่ชอบการเรียนแบบนั่งฟังบรรยายโดยไม่มีกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน นักศึกษาจำนวน 21 คนคิดว่าการที่อาจารย์ไม่ใส่ใจนักศึกษา ไม่อธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจ หรือสนใจนักศึกษบางกลุ่มเท่านั้น เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ในขณะที่นักศึกษจำนวน 18 คนไม่ชอบการเรียนภาษาอังกฤษในบรรยากาศกตัตันและเคร่งเครียด และนักศึกษจำนวน 16 คน ไม่ชอบอาจารย์ที่สอนโดยเน้นกฎไวยากรณ์ และความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลของระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับผลวิจัยของตีเต็น เบ็ญฮาบัน (2556) ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล (2559) และ Ning (2015) ที่ศึกษาระดับของแรงจูงใจและพบว่าค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง ในประเด็นนี้สามารถอธิบายได้ดังนี้ นักศึกษาครุเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน โดยเฉพาะการประกอบวิชาชีพครู ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการสร้างทักษะศตวรรษที่ 21 และใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างชาติ โดยในข้อความที่ 2 (ฉันเรียนภาษาอังกฤษเพราะภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร) ข้อความที่ 5 (การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะฉันต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานในอนาคต) และข้อความที่ 7 (การเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญเพราะทำให้ฉันสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้อย่างง่ายดาย) ในแบบสอบถาม ยืนยันความสำคัญและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และเมื่อพิจารณาแยกเป็นชั้นปีก็พบว่า

นักศึกษาทุกชั้นปีมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ไม่ว่านักศึกษาจะอยู่ชั้นปีใดหรือเรียนภาษาอังกฤษอยู่หรือไม่ นักศึกษาก็เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษและมีความปรารถนาที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบผลสำเร็จ

2. แรงจูงใจเชิงเครื่องมือมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการเล็กน้อย แต่ยังอยู่ในระดับสูงทั้งสองประเภท สอดคล้องกับงานวิจัยของ Assavanadda & Tangkiengsirisin (2018), Choomthong & Chaichompoo (2015), Kitjaroonchai & Kitjaroonchai (2012), Nuchnoi (2008) และ Oranpattanachai (2013) ที่พบว่าแรงจูงใจเชิงเครื่องมือสูงกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการ โดยสามารถอธิบายได้จากการที่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาคุณภาพของตนเองให้พร้อมกับการประกอบวิชาชีพครู และยังมีนักศึกษาที่ประสงค์จะเข้าโครงการครุศินถิ่นซึ่งตระหนักดีว่าต้องมีทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ระดับ B1 ขึ้นไป และต้องมีผลคะแนนภาษาอังกฤษจากการสอบ TOEFL ITP ไม่ต่ำกว่า 433 หรือ TOEFL IBT ไม่ต่ำกว่า 40 หรือ IELTS ไม่ต่ำกว่า 3.5 หรือ TOEIC ไม่ต่ำกว่า 450 หรือ CU-TEP ไม่ต่ำกว่า 39 จึงทำให้นักศึกษาที่แม้จะไม่ได้เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษก็ตามยังตระหนักว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญ และจำเป็นต้องผ่านเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานสากล จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเชิงเครื่องมือและเชิงบูรณาการในระดับสูง

3. เมื่อพิจารณาถึงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าเป็นปัญหามากที่สุด ร้อยละ 48.90 คิดว่าไวยากรณ์เป็นปัญหามากที่สุด อภิปรายได้ว่าภูมิหลังและประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างยังเน้นการเรียนไวยากรณ์ จึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการเรียนไวยากรณ์มากกว่าทักษะเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งผลการวิจัยข้อนี้ยังสอดคล้องกับลักษณะการสอนที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าเป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะส่วนใหญ่ไม่ชอบการเรียนการสอนแบบเน้นการท่องจำ เน้นการตอบคำถามจากแบบฝึกหัดและการสอบ ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่ช่วยให้เกิดการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4. คำถามปลายเปิดสะท้อนวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย โดยความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ชอบการเรียนการสอนแบบท่องจำ ไม่มีกิจกรรมสอดแทรก หรือเรียนไปเพื่อสอบเท่านั้น ถึงแม้จะมีความพยายามปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นไปที่การสื่อสารมากกว่าการเรียนแบบดั้งเดิม (Traditional approach) แต่คำตอบที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าครูยังคงสอนภาษาอังกฤษแบบ Grammar translation เน้นการใช้กฎไวยากรณ์และความถูกต้องของรูปภาษามากกว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในประเด็นนี้ Gardner et al. (2004) ให้ความเห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษควรเน้นการสอนให้เชื่อมโยงกับบริบทด้านวัฒนธรรม จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจเชิงบูรณาการให้มากขึ้น เพราะแรงจูงใจเชิงบูรณาการจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง และหากเป็นผู้เรียนที่ไม่ใช่ นักศึกษาเอกทางด้านภาษาอังกฤษยิ่งต้องเพิ่มแรงจูงใจเชิงบูรณาการ (Gardner & Lambert, 1972)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการวิจัยครั้งนี้แสดงว่านักศึกษาครุมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะไม่ใช่นักศึกษาเอกภาษาอังกฤษก็ตาม ดังนั้น เพื่อให้ระดับของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงขึ้น ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนภาษาอังกฤษ โดยเน้นการทำกิจกรรม การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อเพิ่มแรงจูงใจเชิงบูรณาการให้สูงขึ้นอีก อันจะเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จ ในส่วนของการจัดการเรียนการสอนควรเปลี่ยนเป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for

Specific Purposes) โดยสอดคล้องความรู้ด้านวัฒนธรรมไปพร้อมกับการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มแรงจูงใจทั้งเชิง
เครื่องมือและเชิงบูรณาการไปพร้อมกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น โอกาสในการใช้
ภาษาอังกฤษ การสอนโดยผู้สอนชาวไทยหรือเจ้าของภาษา รวมทั้งปัจจัยของกลุ่มตัวอย่าง เช่น ภูมิหลังและสถานะ
ทางเศรษฐกิจของครอบครัว เวลาที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นต้น เพื่อให้ทราบถึง
ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจ และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย

2. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่ศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา และอาจเปรียบเทียบกับ
แรงจูงใจของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มต่างๆ เช่น นักศึกษาเอกภาษาอังกฤษกับนักศึกษาสาขาวิชาอื่น

เอกสารอ้างอิง

- ดีเด่น เบ็ญญาบัน. (2556). **ทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2560). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS**. กรุงเทพฯ: บริษัท เอสอาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด
- ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล. (2559). **ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษส่งผลต่อกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตจังหวัดปทุมธานี**. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่ 3 ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัย ใช้องค์ความรู้สู่ความยั่งยืน (น. 859-563). นครราชสีมา: วิทยาลัยนครราชสีมา
- Assavanadda, A. & Tangkiengsirisin, S. (2018). Motivation towards Learning English of Thai Political Science Undergraduate Students: A Survey Study. **The New English Teacher**, 12(2), 76-90.
- Choomthong, D. & Chaichompoo, C (2015). English language learning motivation of Thai undergraduate students in the globalized era. **Suranaree Journal of Social Science**, 9(2), 23-45.
- Dörnyei, Z. (2001). **Teaching and Researching Motivation**. Harlow: Pearson Education.
- Dörnyei, Z., & Clement, R. (2001). Motivational characteristics of learning different target languages: Results of a nationwide survey. In Z. Dörnyei & R. Schmidt (Eds.), **Motivation and second language acquisition** (pp. 399-432). Honolulu: University of Hawaii, Second Language Teaching and Curriculum Center.
- Education First. (2018). **EF English Proficiency Index 2018**. Retrieved 23 October 2019, from <https://www.ef.co.th> > epi
- Gardner, R. C. (1985). **Social Psychology and Second Language Learning: The Role of Attitude and Motivation**. London: Edward Arnold.
- Gardner, R. C. (2004). **Attitude/motivation test battery: International AMTB research project**. Canada: The University of Western Ontario.
- Gardner, R. C. et al. (2004). Integrative Motivation: Changes During a Year-Long Intermediate-Level Language Course, **Language Learning**, 54(1), 1-34.

- Gardner, R. C., & Lambert, W. E. (1972). **Attitudes and Motivation in Second Language Learning**. Rowley, MA: Newbury House Publishers.
- Hernandez, T. A. (2008). Integrative Motivation as a Predictor of Achievement in the Foreign Language Classroom, **Applied Language Learning**, 18(1&2), 1-15.
- Kitjaroonchai, N. & Kitjaroonchai, T. (2012). Motivation Toward English Language Learning of Thai Students Majoring in English at Asia-Pacific International University, **Catalyst**, 7(1), 21-37.
- Ning, Y. (2015). **Motivation towards English language learning of students in a secondary school in Thailand**. Master's Thesis in Teaching English as a Global Language. Burapha University.
- Nuchnoi, R. (2008). A survey of the motivation of the Rangsit English major students towards learning English, **Journal of Humanities and Social Sciences**, 5(9), 93-116.
- Oranpattanachai, P. (2013). Motivation and English Language Achievement of Thai Undergraduate Students, **LEARN Journal**, 6(1), 26-48.
- Yu, B., & Downing, K. (2012). Determinants of international student's adaptation: Examining effects of integrative motivation, instrumental motivation and second language proficiency. **Educational studies**, 38(4), 457-471.